

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/9/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114219554
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2114219554.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a sudkýň JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Evy Behranovej vo veci starostlivosti o maloletú: X. X., nar. XX. P. XXXX, bytom u matky, zast. opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa matky: Y. X., rod. D., nar. X. U. XXXX, bytom M., T. X, zast. advokátom: JUDr. Vladimír Grznár, Bratislava, Pri starej prachárni 13 a otca: B. X., nar. XX. P. XXXX, bytom W., F. O. XX, zast. advokátkou: JUDr. Jana Hreňová, Bratislava, Krížna 14, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 5. februára 2015, č. k. 8P/76/2014-88, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej týkajúcej sa bežného a zročného výživného **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa vo výroku v bode I/ upravil styk otca s maloletou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každý páry vikend od soboty 9.00 hod. do nedele 17.00 hod. s výnimkou letných prázdnin, Vianočných a Veľkonočných sviatkov, vo výroku v bode II/ uložil matke povinnosť maloletú k styku v určenom čase riadne pripraviť a otcovi povinnosť maloletú v určenom čase v mieste bydliska matky prevziať a po skončení styku v určenom čase v mieste bydliska matky odovzdať, vo výroku v bode III/ otcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletej sumu 190 eur mesačne s účinnosťou od 1.12.2014 k rukám matky vždy do 15 dňa každého mesiaca dopredu, vo výroku v bode IV/ určil, že otec má nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 80 eur, ktorý mu povolil splácať v splátkach po 2,50 eura spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, vo výroku v bode V/ zmenil Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 15P/173/2012-98 zo dňa 9.10.2013 v časti výšky výživného a v časti úpravy styku a vo výroku v bode VI/ vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Právne rozhodnutie vo veci samej odôvodnil aplikovaním ustanovení § 26, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 4 a 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 ZoR (zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších zmien a doplnení) ako i poukazom na článok 3 Dohovoru o právach dieťaťa; vecne potom tým, že návrh matky na úpravu práv a povinností k maloletej bol podaný dôvodne čo do zmeny úpravy styku oproti predchádzajúcej úprave v Rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 15P/173/2012-98 zo dňa októbra 9. októbra 2013 a čo do zvýšenia výživného zo sumy 150 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne bol dôvodný čiastočne, keď výživné zvýšil na sumu 190 eur mesačne.

Proti tomuto rozsudku čo do výrokov o bežnom a zročnom výživnom (výroky III/ a IV/ rozsudku súdu prvého stupňa) podal včas odvolanie otec maloletej s návrhom na jeho zrušenie v príslušnej časti a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil predovšetkým tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods.2 písm. d/

O.s.p.). Uviedol, že od ostatného rozhodnutia o výživnom (október 2013) do rozhodnutia súdu prvého stupňa o zvýšení výživného uplynulo cca 14 mesiacov a za uvedené obdobie nedošlo k takej zmene pomerov na strane účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného na maloletú dcéru. To, že začala navštevovať prvý ročník základnej školy samo o sebe nie je takou zmenou pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu výživného, pretože zmenu pomerov je treba posudzovať komplexne tak vo vzťahu k maloletej ako aj jej rodičom. Matka navrhla zvýšenie zo sumy 150 eur mesačne na sumu 220 eur mesačne z dôvodu, že náklady na maloletú od ostatnej úpravy vzrástli, keďže od septembra 2014 začala navštevovať prvý ročník základnej školy, pričom náklady na maloletú vyčíslila mesačne na 333 eur, t. j. zvýšenie oproti tvrdeniu matky v predchádzajúcom konaní o výživnom o 33 eur mesačne. V čase ostatnej úpravy bola matka nezamestnaná z čoho sa tiež pri úprave rozsahu výživného vychádzalo, pričom v čase tohto konania už jej mesačný príjem je cca 340 eur mesačne. Odvolateľov čistý priemerný mesačný príjem za rok 2014 bol 969 eur a jeho výdavky ohľadom splátok úverov cca 400 eur mesačne sa od ostatného konania nezmenili, len došlo k optimalizácii jeho výdavkov v dôsledku toho, že použil bezúverovú pôžičku od svojej aktuálnej partnerky na refinancovanie úverov, ktoré splácal. Taktiež mu vznikne ďalšia vyživovacia povinnosť v máji 2015, keďže s partnerkou čakajú narodenie dieťaťa.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a/ 1 O.s.p. a § 81 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že tento možno považovať za správny.

Odvolací súd nevidí žiaden dôvod, pre ktorý by nemal akceptovať argumentáciu súdu prvého stupňa zanesenú do odôvodnenia napadnutého rozsudku, majúcu podporiť zvolený spôsob rozhodnutia a to tak rozsudku ako celku, ako aj otcom napadnutej časti bežného a zročného výživného. U dôvodov, ktorým z pohľadu logiky, presvedčivosti či argumentačnej presvedčivosti nešlo nič vytknúť a tak odvolaciemu súdu zásadne postačovalo i len konštatovanie správnosti takýchto dôvodov (v zmysle prvej časti ust. § 219 ods. 2 O. s. p.), na zdôraznenie správnosti a najmä na argumentačné podporenie úvah, pre ktoré bolo odvolanie otca v prejednávanej veci bezúspešné, však dopĺňa (§ 219 ods. 2 O.s.p. in fine) nasledovné :

Treba uviesť, že matka predmetom návrhu v prejednávanej veci urobila požiadavku na zmenu úpravy styku a výživného spočívajúceho v jeho zvýšení v dôsledku zmeny pomerov oproti ostatnej úprave realizovanej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 15P/173/2012-98 zo dňa 9.10.2013. Otec v odvolaní, ktorým napádal bežné aj zročné výživné dôvodil tým, že tu nenastala taká zmena pomerov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného, a to aj s ohľadom na dĺžku doby, ktorá uplynula od ostatnej úpravy. Tu je treba dať za pravdu súdu prvého stupňa, že na strane maloletej takouto podstatnou zmenou pomerov je nepochybne nastúpenie maloletej od 1. septembra 2014 do základnej školy ako aj to, že pri určení rozsahu bolo nepochybne správne poukázanie na závery konštantnej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, podľa ktorej na vyživovacie povinnosti výživou povinného rodiča treba počítat s výsekom zhruba v rozsahu 20 - 30% výživou povinného rodiča s tým dodatkom, že suma predstavujúca príslušný percentuálny podiel z príjmu výživou povinného rodiča sa zásadne rozdeľuje medzi všetky výživou oprávnené osoby. Vzhľadom k odvolacím námietkam otca je potrebné ešte uviesť, že v akomkoľvek ďalšom konaní oproti ostatnému konaniu nie je možné prihliadať na skutočnosti, z ktorých sa vychádzalo pri ostatnej úprave, pretože opak by bol vstupovaním do výsledkov už právoplatne skončených súdnych konaní (diskutovanými otázkami sa už zaoberajúcich) bez toho, aby platné právo takúto revíziu záverov zo skorších konaní umožňovalo. Rozhodná právna úprava robíaca možnosť zmeny skoršieho rozhodnutia o výživnom závislou na existencii zmeny pomerov totiž pri narábaní s jednotlivými v tomto smere relevantnými (významnými) kritériami (ktorými sú podľa už súdom prvého stupňa citovaného ust. § 75 ods. 1 vety prvej Zák. o rodine na jednej strane odôvodnené potreby výživou oprávneného a na strane druhej možnosti, schopnosti a pomery výživou povinného) pracuje so zisťovaním a porovnávaním pomerov existujúcich v čase pôvodného rozhodnutia (majúceho sa prípadne zmeniť) aj v čase rozhodovania o zmene (teda spravidla v konaní o návrhu sledujúcom úpravu skoršieho rozhodnutia o vyživovacej povinnosti), resp. podľa okolností prípadu i v určitom časovom úseku predchádzajúcom začatiu konania o zmene (s prihliadnutím k dnes už len výnimočnej možnosti úpravy výšky výživného na maloleté dieťa i za čas troch rokov spätne od podania návrhu). Týmito pomermi sú opäť v závislosti na konkrétnych okolnostiach posudzovanej veci buď reálne existujúce pomery účastníkov (t. j. najčastejšie doložené i správami o príjmoch a celkovej finančnej

a inej situácii tej- ktorej osoby, resp. inými tomu na roveň postavenými dôkazmi), alebo (za splnenia určitých zákonom ustanovených podmienok) i pomery reálne síce neexistujúce, vyjadrujúce však najmä pri vyhodnocovaní miery schopnosti výživou povinnej osoby plniť si vyživovaciu povinnosť jej skutočné predpoklady zhostiť sa plnenia takejto povinnosti. Pokiaľ na strane výživou povinného rodiča dôjde k zmene pomerov tým, že mu pribudne ďalšia vyživovacia povinnosť, nič mu nebude brániť v tom, aby sa domáhal úpravy rozsahu výživného v dôsledku zmeny pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zák. o rodine.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo veci samej vrátane výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 aj 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p..

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, teda jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.